

Kjære venner og kolleger!

Flere har savnet en eksplisitt definisjon av begrepet "dramatisk lek" i bøkene "Lek, dans og teater" og "Teater for barn", selv om vi sier mye implisitt om dramatisk lek knyttet opp mot Peter Slades begreper "personlig- og projisert lek" i boken "Child Drama". Her kommer et forslag:

"Dramatisk lek"; barnets spontane uttrykk for tanker/følelser ved bevegelser /stemme og ved animering av objekter/dukker i fiksjonens lekeunivers.

(Se "Lek, dans og teater" s. 51-56. Her blir begrepet satt inn i en sammenheng.) Vårt "Dramatisk lek" og Slades "Child Drama" kan bli betraktet som synonymer for barnets personlige uttrykk fra spedbarnsalder av og langt inn i ungdomsårene. "Dramatisk improvisasjon" eller bare "improvisasjon" overtar som begrep etter hvert som barnet blir eldre og arbeider mer bevisst med dramafagets/teaterkunstens uttrykksformer.

Definisjonen skulle være enkel og samtidig omfattende ved at den tar utgangspunkt i barnets spontane uttrykk og de sentrale dramafaglige uttrykksmidlene, uten å knytte an til bestemte begrensende konvensjoner som "fabel" (Aristotelisk dramaturgi), "rollelek" (delvis sosiologisk begrep) eller "symbolsk lek" (sterkt knyttet til naturvitenskapsmannen Piaget), men definisjonen skulle heller ikke ekskludere disse sist nevnte begrepene og forståelsesmåtene hvis en ønsker å inkludere dem i begrepsavklaringen.

Denne definisjonen jeg har laget skulle være i Peter Slades ånd om barnets eget kunstnerisk uttrykk kalt "Child Drama", og knytter fint an til Donald Winnicott, Robert Witkin, Malcolm Ross (om det dynamiske samspillet mellom realitet og fiksjon i det muliges (det magiske) rom som jeg her kaller "lekeunivers"), Keith Johnstone o. a. som fremhever det spontane uttrykket.

Ved å erstatte definisjonens "dramatisk lek" med "skuespillerkunst" og "barnets" med "aktørens" har vi én av flere mulige definisjoner på den voksnes aktivitet, som viser at det ikke er en vesensforskjell men en gradforskjell i virksomheten, altså:

"Skuespillerkunst"; aktørens spontane uttrykk for tanker/følelser ved bevegelser /stemme og ved animering av objekter/dukker i teaterkunstens fiksjonsverden.

Jeg håper dette forsøket på en definisjon kan være til hjelp, men er taknemlig om dere har noen bedre definisjoner. Dette "begrepsavklaringsarbeidet" tar aldri slutt!

Vennlig hilsen Helge Reistad
Oslo 10.06.01